

РЕШЕНИЕ

№ 195

гр. София, 11.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав,
в публично заседание на 03.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Таня Миткова, като разгледа дело номер **8088** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на „Електроразпределение Север” АД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. А. Т. - САК, срещу Решение № Ж – 369 от 03.08.2022г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал.7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2017г. за лицензиране дейностите в енергетиката, на "Е. Север"- АД, са дадени следните задължителни указания: 1. В 7-дневен срок от получаване на настоящото решение да издаде Становище за присъединяване на Ф. с мощност 90 kW, заявена за изграждане в ПИ 61875.33.595, [населено място], [улица], [община], област Р., съгласно Наредба № 6, глава пета, раздел I, отговарящо на изискванията на т. 3.2.2 от Лицензията, с посочени условия за присъединяване към страна ниско напрежение ТП 4 [населено място]; 2. В 7-дневен срок след приключване на дейностите по т. 1 да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

В жалбата се излагат доводи, че решението на КЕВР е издадено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, както и в противоречие с материалния закон и целите му. Твърди се, че административният орган не е изпълнил задължението си по чл. 27, ал. 2 от АПК да провери предпоставките за допустимост на искането за издаване на индивидуален административен акт. Сочи се, че атакуваното решение е постановено по недопустима жалба, насочена срещу акт, който не е

издаден. Изтъква се, че КЕВР не е изпълнил задължението за установяване на всички факти и обстоятелства от значение за случая при постановяване на решението. Релевират се доводи за липса на мотиви и необоснованост. Моли се съдът да отмени решението като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, чрез адв. К., поддържа жалбата и моли решението да бъде отменено. Претендира разноски съгласно представен списък. В представените писмени бележки се релевират идентични доводи за отмяна на атакуваното решение, с първоначално изложеното в жалбата.

Ответникът – КЕВР, чрез юрк. Н., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Моли за присъждане на разноски. Отправя възражение за прекомерност на претендираните, от ответната страна, разноски.

Заинтересованата страна П. С. Г., редовно призован, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 78-ми състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна: Обжалва се решение на КЕВР от 03.08.2022г., с което на „Електроразпределение Север“ АД са дадени следните задължителни указания:

1. В 7-дневен срок от получаване на решението да издаде Становище за присъединяване на Ф. с мощност 90 kW, заявена за изграждане в ПИ 61875.33.595, [населено място], [улица], [община], област Р., съгласно Наредба № 6, глава пета, раздел I, отговарящо на изискванията на т. 3.2.2 от Лицензията, с посочени условия за присъединяване към страна ниско напрежение ТП 4 [населено място];

2. В 7-дневен срок след приключване на дейностите по т. 1 да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Обжалваното решение на КЕВР е постановено по повод подадена жалба, с вх. № е-12-00-1215/19.05.2022г. на П. С. Г. срещу „Електроразпределение Север“ АД. С нея пред КЕВР се оспорва процедурата за съгласуване на условията за присъединяване към разпределителната мрежа с „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД (Е. ЕАД) на обект - фотоволтаична електроцентраля (Ф.) с мощност 90 kW, заявена за изграждане в ПИ 61875.33.595, [населено място], [улица], [община], област Р.. С жалбата е оспорено предвиденото присъединяване към разпределителната мрежа на средно напрежение, вместо присъединяване на ниско напрежение към близкостоящия Трафопост № 4, [населено място], както и започнатата във връзка с това съгласувателна процедура. Отправено е искане до КЕВР да даде задължителни указания на „Електроразпределение Север“ АД за издаване на становище с условия за присъединяване на заявената Ф. към мрежа ниско напрежение на трафопост 4 [населено място] без да се иска становище от Е. ЕАД, тъй като има всички предпоставки за това(л. 131-133).

По образуваната преписка от КЕВР е била изисквана информация и документи от „Електроразпределение Север“ АД с писмо №Е-12-00-1215/08.06.2022г.(л. 129) Становище по жалбата и исканата информация и документи са изпратени от „Електроразпределение Север“ АД с писмо с изх. № 6162555/16.06.2022г.(л. 38-44). В него се сочат факти, които се установяват и от приложените писмен доказателства:

По искане № [ЕГН]/13.10.2021г. за проучване на условията за присъединяване на фотоволтаична електрическа централа (Ф.) към електроразпределителната мрежа (л. 47-49) било направено проучване и прието, че Ф. следва да се присъедини към електроразпределителната мрежа със средно напрежение – към близко намиращ се въздушен електропровод „Р.“ 20 kV от п/ст „И.“ 110/20 kV. Във връзка с това „Електроразпределение Север“ АД подало до Е. ЕАД в писмо с изх. № П.-1913#1/19.11.2021 г. „Искане за проучване на условията за присъединяване на заявената Ф. към разпределителната мрежа”(л70-74). З. Г. бил уведомен за необходимостта от съгласуване на определените условия за присъединяване към разпределителна мрежа средно напрежение с оператора на преносната мрежа Е. системен оператор /Е./ ЕАД, съгласно чл. 53 от Наредба № 6/24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи(л.76). С писмо Е.-9280/26.11.2021г. Е. АД уведомило, че за проучването е необходимо да се заплати цена в размер на 7848лв. с ДДС(л. 77). С писмо изх. № 5966361/10.12.2021г. „Е. Север“ уведомило заявителя за необходимостта да заплати цената за проучването в размер на 7848,00 лв. с ДДС(л. 79). На 07.01.2022г. Г. е подал искане за прекратяване на процедурата(л. 80-81). Впоследствие, на 10.01.2022г. П. Г. подал ново искане за проучване с № [ЕГН]/10.01.2022г.(л. 84-89), с което процедурата била възобновена. „ЕРП Север“ АД изпратило ново писмо до Г., изх. № 6095377/08.04.2022г.(. 114), че следва за заплати сумата от 7848, 00 лв., за което е издадената „проформа фактура“ на същата стойност, като начислената сума представлява цена за съгласуване на условията за присъединяване с Е. ЕАД. С писмото той бил уведомен, че процедурата ще продължи след заплащането ѝ. З. подал възражение до „ЕРП Север“ АД, с което изразил несъгласието си с процедурата. Изразил становище, че подаденото заявление се отнася до Ф. с мощност до 90kW и съгласно правилата за измерване на количеството енергия на КЕВР, средствата за търговско измерване на обекти на клиенти с предоставена мощност до 100kW, измерват и записват количествата електрическа енергия на страна „ниско напрежение“. С писмо изх. № 6069190/08.04.2022г. „ЕРП Север“ АД го уведомили, че тези правила се отнасят за обекти на клиенти, а не за обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници. След което заявителят подал описаната жалба до КЕВР.

Във връзка с нея, в КЕВР бил изготвен доклад от експерти в Дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“(л. 30-33). На база събраната информация по случая и приложените документи, те установили следното: Разстоянието от имота, в който е предвидено изграждането на заявената Ф. до съществуващия в района трафопост (ТП) с диспечерско наименование „ТП 4 Р. бил 3 междустълбия от мрежа ниско напрежение (около 100м). В трафопоста в момента бил монтиран маслен трансформатор (ТМ) с мощност 160 kVA. В типовия трафопост можело да се монтира трансформатор с мощност 250 (400) kVA. Товарът, захранван от трафопоста на ниско напрежение, бил в границите на 8 kW – среден товар. Към „трафопост 4 Р.“ нямало присъединена към момента действаща Ф.. От приложените товарни графици, измерени от балансовия електромер в трафопоста, било видно, че потокът на електрическа енергия за „трафопост 4 Р.“ е от средно към ниско напрежение. В писмото си Е. „Север“ твърдели, че към електропровод „Р.“ 20 kV имало инсталирани и в процес на присъединяване генериращи мощности с обща стойност 1000 kW, а присъединените клиенти били с номинален товар 350 kW. Потокът на електрическата

енергия в периодите на производството от Ф. бил с посока от електропровод „Р.“ 20 kV към шини 20 kV в ЗРУ на п/ст „И.“ 110/20 kV.

Експертите приели за необосновано становището на „Е. Север“, че Ф. следва да се присъедини към електропреносната мрежа – средно напрежение, към електропровод „Р.“ 20 kV. Било констатирано, че приложените товарни графици от балансовия електромер на трафопост 4 Р. са некоректно определени, тъй като се отнасят за часови период, в който фотоволтаичните централи не работят – от 00:15 до 00:45ч. на 01.10.2020г. и от 04:30 до 07:30ч. на същата дата. Предвид данните за мощността на монтирания в трафопоста за ниско напрежение трансформатор посочили, че след присъединяване на фотоволтаичната централа., в режим на максимално производство и при нулева консумация на присъединените клиенти, инсталираната в трафопоста мощност ще позволява износа към мрежа средно напрежение на цялата произведена енергия. В действителност към мрежа средно напрежение щяла да се трансформира само разликата между произведената и непотребена от клиентите в мрежата енергия и то с минимални разходи за „Е. Север“- само загуби за пренос през мрежа за ниско напрежение. Няма да има загуби за пренос през мрежа средно напрежение и загуби от трансформация от мрежа средно напрежение към мрежа – ниско напрежение. Енергията щяла да се транспортира с много по-малко загуби, отколкото, ако е произведена от големи, но отдалечени централи. Обърнато е внимание на това, че мрежата на дружеството, като част от електроенергийната система е така конструирана, че да пренася в една или друга посока енергията на присъединените клиенти. Направен е извод, че определените условия за присъединяване не са в интерес на инвеститора. Въз основа на това предложили решение, с което да се дадат задължителни указания на „Електроразпределение Север“ АД за присъединяване на заявената Ф. с мощност 90 kW към страна с ниско напрежение на ТП 4 [населено място].

На 03.08.2022г. е проведено закрито заседание на КЕВР, на което е разгледана административна преписка, образувана по жалбата на П. Г. и е взето решение, обективизирано впоследствие в Решение № Ж – 369 от 03.08.2022 г. – предмет на настоящото производство. Със същото са дадени следните задължителни указания на „Електроразпределение Север“ АД(л.10-13):

1. В 7-дневен срок от получаване на настоящото решение да издаде Становище за присъединяване на Ф. с мощност 90 kW, заявена за изграждане в ПИ 61875.33.595, [населено място], [улица], [община], област Р., съгласно Наредба № 6, глава пета, раздел I, отговарящо на изискванията на т. 3.2.2 от Лицензията, с посочени условия за присъединяване към страна ниско напрежение ТП 4 [населено място];

2. В 7-дневен срок след приключване на дейностите по т. 1 да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК в настоящото производство се преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в

установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Решението е издадено от компетентен независим специализиран държавен колективен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката, водоснабдяването и канализацията – чл. 10 от ЗЕ, в рамките на законите му правомощия, регламентирани в чл. 22, ал. 1 от ЗЕ и чл. 142, ал. 1, т. 1 и чл. 147 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Съгласно чл. 22, ал. 1, т.2 от Закона за енергетиката КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал.5, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от Закона за енергетиката редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се регламентират в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Жалбата е подадена в КЕВР, поради което на основание чл. 142 и чл. 143 от Наредба № 3 е изпратена на 16.06.2022 г. на „ЕРП Север“ АД за извършване на проверка по компетентност. Становището на електроразпределителното дружество е постъпило в КЕВР на 23.06.2022г. В конкретния случай с преписката са представени всички относими и необходими за решаването ѝ доказателства, ведно със становище от „ЕРП Север“ АД, при което КЕВР е изследвала правнорелевантните факти; изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение, съгласно чл. 145, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата.

Актът е издаден в писмена форма и е мотивиран с основанията, които са обусловили конкретното решение, както от фактическа, така и от правна страна. Изложени са съответните установени факти, ясни са направените правни изводи, позволяващи да се изведе волята на административния орган за издаване на акт с посоченото съдържание.

Неоснователни се явяват възраженията на жалбоподателя, че КЕВР се е произнесла по недопустима жалба насочена срещу акт, който не е издаден. В настоящия случай правилно административният орган е приел, че е сезиран с допустима жалба. З. – Г., има правен интерес от жалбата, доколкото с предприетата процедура по съгласуване с Е. ЕАД на условията за присъединяване към мрежата със средно напрежение и определената такса за тази услуга, фактически е спряна проучвателната процедура за присъединяване на заявената Ф., съответно дружеството-жалбоподател не е изпълнило в законния срок задължението си да изготви и предостави становище за присъединяване. Видно от изготвеното експертно становище в КЕВР, предприетата процедура за проучване възможността за свързване с мрежата за средно, а не за ниско напрежение не е обосновано и е в противоречие с интересите на инвеститора. То представлява неизпълнение на задължения на „ЕРП Север“ АД съгласно лицензията, а именно служителите да изпълняват служебните си задължения коректно и да избират технически и технологични варианти, които създават най-малко неудобство на потребителите и предприети от дружеството действия в противоречие с изискванията на Лицензията и т. 3.2.2 от същата, в резултат на което се определят условия за присъединяване към мрежа средно напрежение, вместо към мрежа с ниско напрежение на „Електроразпределение Север“ АД. Жалбата е насочена срещу

обективното проявление на неизпълнението на задълженията на лицензианта. Следователно предмет на оспорване са именно неизпълнение на задълженията на лицензианта и предприетите от него действия, които не са в интерес на производителя и потребителите.

Решението е валидно, обективирано в предвидената в закона писмена форма. Решението съдържа мотиви, които дават възможност да се разберат фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената му част са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

В производството по издаване на административния акт не са допуснати съществени процесуални нарушения. Спазена е процедурата по провеждане на административното производство, регламентирана в глава IX, раздел I, озаглавен „Жалби“ от Наредба № 3 /21.03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като при проверката са събрани всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея, както изисква чл.144, ал.1 от Наредбата. Спазени са изискванията на чл.145 от Наредбата и след приключване на проверката е изготвен доклад и проект на решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към доклада и проекта на решение са приложени всички събрани по административното производство доказателства. Докладът, проектът на решение, жалбата и преписката по нея са представени на председателя на комисията, който с резолюция е определил внасянето им за разглеждане на жалбата и решаването ѝ от комисията в закрито заседание.

Оспореното решение е постановено при спазване на материалния закон. Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че оспореното решение на КЕВР е издадено в нарушение на нормите на Закона за енергетиката и Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6).

За присъединяване на фотоволтаична централа са приложими общите принципи, които операторите на мрежи следва да съобразяват при определяне на условията за присъединяване на производители, посочени в чл.116, ал.2 от ЗЕ - определянето на технически възможното място на присъединяване се извършва при съобразяване с критериите за сигурно функциониране на електроенергийната система и в съответствие с утвърдените планове за развитие на електрическите мрежи. В съответствие с чл.116 от ЗЕ операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да присъедини всеки обект на производител на електрическа енергия, разположен на съответната територия, при условията предвидени в закона, като съгласно ал. 3 операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да извършва разширението и реконструкцията на електропреносната или съответната електроразпределителна мрежа, свързани с присъединяването на обекти на

производители, до мястото на присъединяването.

Съгласно чл.116, ал.7 от ЗЕ условията и редът за присъединяване към съответната мрежа, за преустановяване на присъединяването или снабдяването с електрическа енергия и границата на собственост между електрическите съоръжения се определят с наредба, приета от комисията - Наредба № 6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи.

Съгласно чл.8, ал.1 от Наредба № 6 Условията за присъединяване на обекта се определят съобразно: 1. изискванията на ЗЕ, наредбите и правилата по чл.83, ал.1 ЗЕ; 2. предоставената информация в искането по чл.4, включително за географското (териториалното) разположение на обекта; 3. резултатите от извършеното проучване за техническите възможности и начина на присъединяване към електрическата мрежа; 4.оптималната схема за присъединяване.

Съдът намира за правилен извода на КЕВР, че „Електроразпределение Север“ АД е допуснало неизпълнение на задълженията си по издадената му лицензия за разпределение на електрическата енергия, и по конкретно на чл. 3.2.2 от Лицензията, според който лицензиантът осигурява неговите служители да изпълняват служебните си задължения коректно и да избират технически и технологични варианти, които създават най-малко неудобство за потребителите. В случая „Електроразпределение Север“ АД не е представила убедителни доказателства относно нивото на напрежение, на което трябва да бъде присъединена бъдещата Ф. – средно напрежение, а не ниско напрежение.

Предложеният от мрежовия оператор вариант Ф. да се присъедини към електроразпределителната мрежа на средно напрежение към електропровод „Р.“ 20 kV от п/ст „И.“ 110/20 kV създават допълнителни неудобства на потребителите съгласно чл. 3.2.2 от Лицензията. Не се спори между страните, че на 100м. от заявената Ф. е налице трафопост ТП 4 „с. Р.“ с монтиран ТМ с мощност 160 kVA. Към мрежата към момента няма присъединена ЕЦ. След присъединяването на процесната Ф. в режим на максимално производство 90 kW и при нулева консумация от присъединените клиенти, то при инсталирана мощност от 160 kVA ще позволява износът към мрежа средно напрежение на цялата произведена енергия, като към мрежа средно напрежение ще се трансформира само разликата, която няма да се консумира от клиентите, присъединени към мрежа ниско напрежение на ТП 4 Р.. Тази консумирана енергия ще е с минимални разходи, само загуби от пренос през мрежа ниско напрежение, като няма да съдържа загуби от пренос през мрежа средно напрежение и загуби от трансформация на енергията от средно на ниско напрежение. При избора от „ЕРП Север“ АД начин на присъединяване, енергията на клиентите, присъединени към ТП“4 Р.“ вместо да се консумира на ниско напрежение , ще трябва да се пренася по мрежа средно напрежение, да се трансформира от средно на ниско напрежение и пренася по мрежа ниско напрежение до клиентите. Отделно от това електроразпределителната мрежа на „ЕРП Север“ АД е конструирана в съответствие с нормативните изисквания и може да поема не само еднопосочен поток на енергия, а да

пренася в една или друга посока енергията на присъединените към нея клиенти или производители. При това положение е налице свободна мощност и разстояние от 100 м от Ф. до ТП, при което най-оптималната схема за присъединяване е на ниско напрежение.

В случая твърдението на „ЕРП Север“ АД, че е установена необходимост за присъединяване на обекта към мрежа средно напрежение е необосновано и недоказано, поради което е необоснована от жалбоподателя и необходимостта от съгласуване на условията за присъединяване към електроразпределителната мрежа на средно напрежение с Е. ЕАД съгласно чл. 53 от Наредба № 6 и съответно утежняване на заявителя със заплащане на поисканата такса от 7848 лева на Е.. В настоящия случай оптималната схема на присъединяване на обекта за производство на електрическа енергия с мощност до 90kW е място на присъединяване на ниско напрежение-съществуващата в близост мрежа ниско напрежение или табло ниско напрежение на съществуващия в близост трафопост, при което отпада необходимостта от прилагане на съгласуване по чл. 53 ал.1 от Наредба №6, тъй като посочената разпоредба касае присъединяване към средно напрежение.

Предвид изложеното правилно КЕВР е дала задължителни указания на ЕР Север да издаде становище за присъединяване на Ф. с мощност 90 kW, заявена за изграждане в ПИ 61875.33.595, [населено място], [улица], [община], област Р., съгласно Наредба № 6, глава пета, раздел I, отговарящо на изискванията на т. 3.2.2 от Лицензията, с посочени условия за присъединяване към страна ниско напрежение ТП 4 [населено място]; в 7 – дневен срок след приключване на дейностите по т. 1 да представи на Комисията доказателства за изпълнението им.

В обобщение на изложеното дотук, съдът не констатира наличието на основание от посочените в чл. 146 от АПК за отмяна на оспореното решение, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на спора, направеното искане и на основание чл. 143, ал.4 от АПК, ответникът има право на сторените в производството съдебни разноски, които съдът определя на основание чл.78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София –град, III отделение, 78-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на „Електроразпределение Север“ АД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. А. Т. - САК, срещу Решение № Ж – 369 от 03.08.2022г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/.

ОСЪЖДА "Е. Север" - АД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 9009, район „В. В.“, В. Т. - Е, [улица], да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране разноски по делото в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: